

Kršćanska biblioteka
www.monfortanci.com

ODAZIV NA FATIMSKU PORUKU

**ODAZIV NA FATIMSKU PORUKU
ILI
POSVETA PREČISTOM SRCU MARIJINU**

Naslov: **Odaziv na fatimsku poruku ili posveta Prečistom Srcu Marijinu**

Autor: O. Vitomir

Imprimatur: Nadbiskupijski ordinatorij Vrhbosanski
Sarajevo; 26. listopada 1943.
† IVAN nadbiskup

Sadržaj

- I. Zašto posveta Prečistom Srcu Marijinu
- II. Fatimsko ukazanje Bl. Djevice Marije
 - Fatimsko svetište – mjesto čuda
 - Otkrivanje tajni povjerenih prilikom ukazanja
- III. Naša posveta Prečistom Srcu Marijinu
- IV. Kako se obavlja posveta Preč. Srcu Marijinu
- V. Razmatranja o otajstvima sv. Krunice
 - Radosna otajstva
 - Žalosna otajstva
 - Slavna otajstva
- VI. Molitve
 - Krunica Bl. Djevice Marije
 - Posvetna molitva pojedinca Bl. Djevici Mariji
 - Posvetna molitva obitelji Bl. Djevici Mariji
 - Posvetna molitva svijeta Bl. Djevici Mariji
 - Litanije Preč. Srcu Marijinu
 - Molitva Pija XII. za mir

Marija nas zove ...

Čovječanstvo danas (1943.) proživljava teške dane. Rat sa svim svojim užasima bijesni po čitavoj kugli zemaljskoj; vodi se na kopnu, u zraku, na moru. Cijeli svijet se natapa krvlju; broj stradalih ljudskih života doseže milijune; uništavaju se bezbrojna dobra, koja su čovjeku dana, da se njima korisno služi. Ratne strahote donose sobom glad, patnju, nestašicu i svakovrsne druge nevolje.

Kršćanski osjećaj spoznaje, da je rat, kao i druga zla, kojima je bijedni čovjek na zemlji podvrgnut, opomena i kazna, kojom Bog u svojoj nedokučivoj providnosti želi kazniti čovjeka za njegovu zloću, grijeh i pokvarenost, te na taj način privedi ga na put spasenja. I taj isti kršćanski osjećaj dovodi nas do spoznaje, da je u današnjim ratnim strahotama jedini pravi lijek obraćanje Bogu u skrušenosti, pokori, poboljšanju privatnog i javnog života.

Ovu nam spoznaju danas na posebni način potvrđuje poruka Bl. Djevice iz Fatime, poruka, koja je dana upravo za naše vrijeme, za naš naraštaj i za današnje teške prilike, koje vladaju u svijetu. Bl. Djeвица Marija, naša nebeska Majka želi i u sadašnjim nevoljama ljudima biti majkom, pomoćnicom; želi nam pokazati putove spasenja, izbavljenja iz sadašnjih nevolja i strahota. U tu svrhu Ona nam iz Fatime šalje blagi majčinski poziv, da se stavimo pod njezinu zaštitu i da se posvetimo njezinom Prečistom Srcu.

Odazovimo se njenom pozivu! Obratimo naša srca našoj nebeskoj Majci, Kraljici mira! Posvetimo sebe, svoje obitelji, svoje župe, svoje biskupije, cijelu našu domovinu njezinom Prečistom Srcu! Zamolimo je u pokori i poniznosti srca, da nam bude Majka, Zaštitnica, Zagovornica, Posrednica milosti, da bi našem narodu i cijelom svijetu isprosila toliko žučeni mir!

I. ZAŠTO POSVETA PREČISTOM SRCU MARIJINU?

Godine 1942. slavio je cijeli katolički Portugal 25 – godišnjicu ukazanja Bl. Gospe fatimske. Diljem čitavog Portugala priređivane su tom prigodom velike svečanosti i hodočašća u Fatimu, sveto mjesto Gospinih ukazanja. Zaključene svečanosti održane su u Lisabonu, glavnom gradu Portugala, dana 31. listopada. Tom zgodom je sv. Otac Papa preko vatikanskog radija održao govor portugalskom narodu, te je kao vrhovni svećenik i Kristov namjesnik na zemlji posvetio cijeli svijet Prečistom Srcu Marijinu. Kao što je njegov nekadašnji prethodnik na Petrovoj Stolici Benedikt XV. za vrijeme Prvog svjetskog rata Bl. Djevicu Mariju prozvao *Kraljicom mira* i pozvao kršćanski svijet, da se molitvom Njoj obrati, da bi svijetu isprosila mir, tako današnji sv. Otac poziva cijeli kršćanski svijet, da se u sadašnjim ratnim strahotama i nevoljama posveti Prečistom Srcu Marijinu, jer će samo njezinim zagovorom zavladata na zemlji toliko žučeni mir.

Ovu posvetu je sv. Otac svečano obnovio u velebnoj vatikanskoj bazilici sv. Petra na blagdan Bezgrešnog Začeca Bl. Djevice Marije, 8. prosinca prošle godine, u prisutnosti brojnih kardinala, nadbiskupa, biskupa, svećenika te velikog mnoštva pobožnih vjernika.

Od tada se pobožnost i posveta Prečistom Srcu Marijinu počela naglo širiti najprije u Italiji, a zatim po cijelom svijetu. Posvećuju se pojedine redovničke zajednice, pojedine župe, biskupije, pojedine obitelji i cijeli narodi.

Zašto je upravo pobožnost i posveta Prečistom Srcu Marijinu u današnje vrijeme najprikladnija i zašto se ona preporučuje kao najdjelotvornija, da bi se isprosio mir u svijetu? Na to pitanje daje nam odgovor povijest Gospinih ukazanja u malom portugalskom mjestu Fatimi, pa ćemo ih zato ovdje ukratko opisati. Gospa je tada nevinim pastirima Hijacinti, Franji i Luciji *unaprijed prorekla nevolje, koje će doći na svijet radi grijeha i pokvarenosti, a*

za ustupak tim nevoljama tražila je posvetu svijeta svom Prečistom Srcu. Rekla je, ako svijet poslušava ovaj njezin glas, bit će mir u svijetu, opći mir i blagostanje, te slava Crkve i njezinih vjernika.

Ovom nebeskom zahtjevu prvi je odgovorio namjesnik Kristov na zemlji sv. Otac Papa, kad je posvetio cijeli svijet Prečistom Srcu Marijinu, te pozvao sve vjernike, da se obrate Mariji, posrednici svih milosti, te da se u duhu pokore posvete njezinom Prečistom Srcu, da bi Ona pomirila zavađeno čovječanstvo.

II. FATIMSKA UKAZANJA BL. DJEVICE MARIJE

Povijest fatimskih ukazanja ispisana je dosad u brojnim knjigama. O njihovoj istinitosti ne može biti nikakve sumnje. Za nju jamče iskreni i suglasni iskazi troje nevine djevice, koja su ukazanja gledala; brojna čudesa, koja su se dogodila na mjestu ukazanja; nepregledna mnoštva hodočasnika, koji stalno dolaze iz svih krajeva svijeta na mjesto ukazanja; obraćenja mnogih duša, koje su se povratile Bogu zazivajući Gospu fatimsku, značajno preobraženje Portugala u potpuno kršćansku i katoličku zemlju. Jamči nam Crkva preko svojih biskupa i sv. Oca Pija XII., koji je mjesto ukazanja nazvao «svetim brdom fatimskim, oazom natopljenom vjerom i pobožnošću», po kojem Portugal «odiše čudesnim miomirisom». Kada su se i kako zbila ta ukazanja?

Mjesto ukazanja

Ta ukazanja prozvana su fatimska po malom mjestu u Portugalu zvanom Fatima. Mjesto Fatima nalazi se kojih 130 kilometara sjeverno od glavnog portugalskog grada Lisabon, u biskupiji Leiria. To je malo mjesto, od najbliže željezničke postaje udaljeno desetak kilometara. Fatima ima svoju župu posvećenu sv. Anti Padovanskom. Tri kilometra od Fatime nalazi se pašnjak i u njemu jedna udubina, dolina, u portugalskom jeziku zvana «Cova da Iria» tj. Irijska dolina. To je sretno mjesto Gospinih ukazanja, gdje se danas nalazi veličanstvena bazilika, kamo svake godine dolazi na stotine tisuća pobožnih hodočasnika.

Predznaci ukazanja

Bilo je to godine 1915., za vrijeme Prvog svjetskog rata. Preko ljeta oko Irijske doline čuvalo je ovce troje nevine djece, Franjo i njegova sestra Hijacinta, te njihova rođakinja Lucija, sve troje djece iz sela Aljustrela u blizini Fatime. Imali su lijep običaj, kao i mnoga druga djeca iz fatimske okolice da svaki dan zajednički mole svetu Gospinu kunicu. Dok su tako molili, ukaza im se neki sjajni oblak i u njemu slika jednog čovjeka. Oblak im se te godine ukazao tri puta. Nisu znali što je to. Slijedeće godine 1916. ponovno im se pojavio isti onaj oblak. No ovaj put im se iz oblaka ukazao lijep mladić od svojih petnaestak godina, koji im se približi, pa kada su se djeca uplašila, progovori im: «Ne plašite se. Ja sam Anđeo mira. Molite sa mnom». Anđeo klekne na zemlju, prignu čelo do tla i ponovi tri puta: *Bože moj, ja vjerujem, klanjam Ti se, ufam se u Te, ljubim Te. Molim oprostjenje za one, koji ne vjeruju, ne klanjaju Ti se, ne ljube Te*. Zatim se podigne i reče: «Tako molite. Presveta Srca Isusa i Marije ganut će se na glas vaših molitava». Kad je to izrekao nestane.

Ove riječi usjekoše se djeci u pamet, te ih nisu nikad zaboravila, nego su ih svaki dan ponavljala, kako ih je Anđeo naučio. Nakon nekoliko mjeseci pojavi im se opet taj isti Anđeo i kaže im: «Što radite? ... Molite, mnogo molite! Presveta Srca Isusa i Marije imaju s vama veliki plan. Uvijek prikazujte Svevišnjemu molitve i žrtve». Najstarija od njih Lucija upita ga: «Kako ćemo se žrtvovati?» Anđeo odgovori: «U čemu god možete, prikazujte žrtve kao

naknadu za tolike grijeha kojima grješnici vrijeđaju Boga. Tako ćete prizvati mir na svoju domovinu. Ja sam njezin Anđeo čuvar, anđeo Portugala. Osobito primajte veselo trpljenja, koja će vam Gospodin poslati».

Ovim viđenjem djeca su postala rasvijetljena, pa su od tada počela živjeti posve novim životom. Svaki dan su činila bilo kakvu žrtvu kao zadovoljštinu bogu, prema onom, kako ih je Anđeo poučio. Nije tu bilo velikih žrtava, nego prema djetinjoj dobi pastira; obično su to bile ponavljanje molitve koje ih je Anđeo naučio i odricanje ono malo hrane ili vode što su sa sobom imali.

U rujnu ili listopadu djeca su molila krunicu i molitvu koju ih je naučio Anđeo. Za vrijeme molitve ukaza im se opet Anđeo u čudnom svjetlu s kaležom u ruci. Iznad kaleža bijelila se Hostija iz koje su kapale svježe kapi krvi. Kalež s Hostijom lebdio je u zraku, a Anđeo pade na zemlju i tri puta ponovi molitvu: *Presveto Trojstvo, Oče, Sine i Duše Sveti, iz dubine Te molim i darujem Ti predragocjeno Tijelo, Dušu, Krv i Božanstvo Isusa Krista, koji je nazočan u svim svetohraništima svijeta, kao naknadu za sve uvrede, svetogrđa i nemarnosti, kojima Te vrijeđaju ljudi. I po prevelikim zaslugama njegova Presvetog Srca i Bezgrešnog Srca Marijina molim Te obrati bijedne grešnike!»*

Iza toga Anđeo ustane, uzme kalež i Hostiju i pruži djeci da piju iz kaleža s riječima: *Uzmite i jedite Tijelo i Krv Isusa Krista, kojega nezahvalni ljudi tako strahovito vrijeđaju. Činite zadovoljštinu za njihove zločine i utješite svoga Boga.*

Opet se Anđeo prostre po zemlji i tri puta s djecom ponovi molitvu: *Presveto Trojstvo*

Ta ukazanja bila su samo priprava za ona ukazanja što će kasnije doći.

Prvo ukazanje 13. svibnja 1917.

Slijedećeg ljeta, iza zadnjeg Anđelovog ukazanja, opet su Lucija, Franjo i Hijacinta čuvali ovce. Došao je lijepi mjesec svibanj. Djeca su čuvala stado kao i prošle godine. Igrali su se i molili kod stada. Najstarija među njima, Lucija imala je deset godina. Franjo je imao nepunih devet, a njegova sestra Hijacinta navršila je sedmu godinu.

U nedjelju 13. svibnja potjerali su stado u Irijsku dolinu. To je bilo imanje Lucijinog oca. Oko podne počnu po običaju moliti sv. krunicu. Kada su iza molitve nastavili igru, iznenada ih prestraši neki bljesak. Djeca se prestraše, misleći da se sprema nevrijeme i stoga potjeraju ovce. Iznenada sinu novi bljesak, sjajniji od prvog. Djeca se još više prestraše i ubrzaju korake. Kad stigoše u dno doline ugledaju na nekom malom zelenom hrastiću, visokom nešto više od jednog metra, divnu gospođu, svu sjajnu i blistavu, ovijenu svjetlom ljepšim od sunca. Iznenadeni ovom pojavom zaustave se, a Gospođa im milo progovori: «Ne bojte se, neću vam ništa». Na taj glas djeca stadoše promatrati nebesku pojavu. Bila je divna: po izgledu moglo joj je biti od 15 do 18 godina. Na njoj je bila duga bijela haljina zlatom obrubljena, dok joj se od glave do nogu spuštala bijela, zlatom vezena koprena. Stajala je sklopljenih ruku, o desnoj ruci visjela joj bijela krunica sa srebrnim križićem. Lucija kao najstarija usudi se upitati: «Odakle dolazite?» Na što Gospođa u bjelini odgovori: «Dolazim iz Neba». Na to će Lucija: «Pa što ste došli ovamo?» «Došla sam vas zamoliti – odgovori Gospođa u bjelini – *da dolazite ovamo u ovaj isti sat svakog trinaestog u mjesecu šest puta uzastopce, sve do listopada. U listopadu ću vam reći tko sam i što hoću od vas».*

Na to se Lucija ohrabri i reče: «Vi dolazite iz Neba ... a hoću li ja doći u Nebo?» - «Da» odvrati Gospođa u bjelini. «A Hijacinta?» - «I ona» odvrati Gospođa. «A Franjo?» pita dalje Lucija. A bijela Gospođa pogleda milo i nekako majčinski prijekorno u Franju i odgovori: «Hoće i on, ali prije treba izmoliti mnogo krunica».

Poslije toga im nebeska pojava preporuča, da često i pobožno mole krunicu, pa ih upita: «*Hoćete li se prikazati Gospodinu i biti spremni za žrtve i dragovoljno primati sve patnje,*

koje će vam On poslati, kao naknadu za tolike grijehе, kojima se vrijeđa božansko Veličanstvo, da postignete obraćenje grešnika, i kao zadovoljštinu za psovku i sve uvrede, koje se nanose Prečistom Srcu Marijinu?» - «Da, hoćemo!» - odgovori zanosno Lucija u ime svih.

Bijela Gospođa zadovoljna ovim odgovorom navijesti dječici da će morati mnogo trpjeti, ali će ih Božja milost pomagati i krijepiti. Nakon desetak minuta počne se bijela pojava lagano dizati prema istoku, dok ne iščeznu u sunčanom svjetlu. Djeca ostadoše zanesena. Pripovijedali su jedno drugom što su vidjeli, pa se ispostavi, da su svi vidjeli isto. No Franjo je čuo samo Lucijin glas, a nije čuo što bijela Gospođa govori, dok je Hijacinta čula i Gospođu i Luciju, ali sama nije ulazila u razgovor. Nisu sada ni pomišljali na igru, nego su u sebi obnavljali ugodne časove, koje su proživjeli u nebeskom viđenju. Dogovore se, da neće nikome ništa reći.

No mala Hijacinta nije mogla održati riječ. Navečer ona reče svojoj majci, da je vidjela Gospu u Irijskoj dolini. Taj glas se brzo raširi u obje kuće, kojima su pastiri pripadali. I Franjo i Lucija su potvrdili ono što je Hijacinta pripovijedala, ali sami od sebe nisu odali tajnu. No svi su radi toga morali puno trpjeti. Nitko nije vjerovao u pričanja djece, nego su ih dapače roditelji grdili i korili radi takvog pričanja; oni ipak ostadoše uporni u svom pripovijedanju. Naravno, to nije prošlo bez mnogo suza, pa se tako djeci odmah pružila prilika da trpe, kako im je nebeska Majka govorila.

Drugo ukazanje 13. lipnja 1917.

Drugo ukazanje dogodilo se upravo na svetkovinu sv. Ante, kojeg cijeli Portugal slavi kao svog zaštitnika, a posebno župa Fatima. Oko 11 sati toga dana djeca se upute prema Irijskoj dolini. Pratilo ih je oko pedeset osoba, koje su željele što god vidjeti i čuti. Djeca su najprije klekla kod onog istog hrastića, gdje im se Gospa prvi put ukazala i molila su krunicu. Oko podne ustane Lucija i poleti prema hrastiću govoreći: «Eno Gospođe dolazi!» I nebesko viđenje započne. Prisutne osobe, koje su stajale naokolo, čuju što Lucija govori, ali same ne vide ništa i ne čuju nikakvih odgovora. Na koncu viđenja, dok je Gospođa iščezavala, svi su opazili, kako se lišće na hrastiću nagnulo prema istoku, kao da je rub haljine prošao preko njega.

I ovo viđenje potrajalo je kojih desetak minuta. Gospa je i ovaj put preporučivala djeci moljenje krunice, a ujedno im je povjerala nešto, o čemu djeca nisu htjela nikome govoriti. Kasnije će Lucija otkriti jedan dio tih tajni crkvenim poglavarima. Osim toga, Gospa je rekla da će brzo doći po Hijacintu i Franju i povesti ih sa sobom u Raj, dok će Lucija morati ostati dulje na zemlji, jer se Isus želi s njom poslužiti, da ljudi upoznaju i uzljube Gospu. Lucija se žalostila radi toga, što će morati ostati dulje na zemlji, ali je Gospa utješi, obećavši joj svoju pomoć.

Vijest o događajima oko Fatime širila se velikom brzinom na sve strane. Jedni su vjerovali, drugi su sumnjali, a neki su mislili da se djeca varaju. U stvar se umiješao i sam fatimski župnik. On pozove djecu k sebi na ispitivanje. Kad ih je saslušao, ostao je u neizvjesnosti, ali je pustio da se stvari dalje razvijaju, te roditeljima djece preporučio, da im ne brane ići u Irijsku dolinu. U Lucijinoj kući sve je bilo protiv nje. Smatrali su, da je sve neistinito, te im Lucija nanosi sramotu kući. To je tako teško djelovalo na Luciju, da je odlučila ne ići na treće ukazanje, koje se imalo zbiti 13. srpnja, pogotovu kada joj je župnik rekao, da bi to mogla biti sotonška varka.

Treće ukazanje 13. srpnja 1917.

Već pod večer 12. srpnja počeo se skupljati svijet, kako bi sutradan mogao prisustvovati ukazanju. Lucija poruči svojim rođacima da neće ići u Irijsku dolinu. Ali sutradan ona osjeti tako silnu želju, da joj nije mogla odoljeti, nego pođe Hicijanti i Franji. Nađe ih kod kuće, gdje kleče i mole kronicu. Na njezino pitanje, zašto nisu otišli, jer da je već vrijeme, odgovoriše: «Nismo se usudili ići bez tebe». I sada pođoše sve troje. Uz njih se skupi oko dvije tisuće osoba.

Okol podne Gospa se pojavi. Preporuča djeci da dođu opet slijedećeg 13. u mjesecu, da svaki dan mole kronicu Njoj na čast za skori svršetak rata. Lucija zamoli Gospu da kaže svoje ime i učini koje čudo, kako bi svi vjerovali u istinitost ovih ukazanja. Gospa na to odgovori: «Samo vi dolazite ovamo svakog mjeseca. U listopadu ću vam kazati tko sam i učiniti veliko čudo, da će svi vjerovati». Kod ovoga se ukazanja dogodilo nešto, o čemu ni Lucija ni drugo dvoje dječice nisu htjeli reći nikome ni riječi. Izjavili su samo, da se radi o velikoj tajni, koju ne smiju odati. I ako su radi toga pretrpjeli mnogo muka, koje su nadilazile njihovu dob, tajnu nisu odali. Viđenje je trajalo, kao i prije, oko deset minuta. Ovom zgodom rekla im je Gospa: «Kad molite kronicu iza svakog «Slava Ocu» dodajte ovaj zaziv: «Moj Isuse oprosti nam naše grijehе, očuvaj nas od paklenog ognja i dovedi u Raj sve duše, osobito one, kojima je najviše potrebno tvoje milosrđe».

Ova molitva odnosila se na duše «koje se nalaze u najtežoj i najbližoj opasnosti vječne propasti». I ukazanja je nestalo. Kod ovog ukazanja svi prisutni su opazili, kako se nad dolinu spustio bijeli oblačić, a u isti mah je oslabilo sunčevo svjetlo. Kad je nestalo viđenja, nestalo je i oblačića, a sunce je opet sinulo u svom sjaju. Narod, koji je bio prisutan, odmah saleti djecu bezbrojnim pitanjima, na koja su djeca strpljivo odgovarala, ali o onoj tajni nisu rekli ništa, osim da je povoljna za njih troje, a glede drugih, da je za neke povoljna, a za neke nepovoljna.

Jedan dio te tajne otkrila je Lucija po posebnom dopuštenju Božjem deset godina nakon ukazanja, a jedan 24 godine nakon ukazanja, kako ćemo niže spomenuti.

Četvrto ukazanje 19. kolovoza 1917.

Glas o ukazanjima počeo se sve više širiti. Mnogobrojni štovatelji Marijini vjerovali su u njih. Tisuće su prisustvovalе trećem ukazanju. Crkvena vlast se držala po strani radi opreznosti, a jednako i katolička štampa. Ali je zato slobodoumna štampa počela sve jače bučati i nastupati protiv ukazanja, prikazujući ih kao varku, popovske spletkе, podvale itd. Ta štampa je i nehotice raširila glas o fatimskim ukazanjima tako, da se na dan, kada se trebalo dogoditi četvrto ukazanje, u Fatimi skupilo oko 20.000 osoba iz raznih krajeva Portugala. Ali upravo taj dan, naime 13. kolovoza, ne dođoše pastiri. Što se dogodilo? Upravitelj ili načelnik u Vili Novi d'Ourèm, kamo je spadala Fatima, bio je poznati slobodni zidar Artur d'Oliveira Santos, koji je mislio, da se tu radi o nekoj «klerikalnoj komediji», pa se zarekao, da će on napraviti reda. Pozove k sebi djecu i njihove roditelje. Lucija pođe, ali Franjo i Hijacinta ostadoše kod kuće, dok je njihov otac otišao pred upravitelja. Upravitelju je bilo krivo, da nisu došli i drugi, pa je stao samu Luciju ispitivati o događajima i uz prijetnje tražiti, da mu oda tajnu. No bez uspjeha. Na sam dan 13. kolovoza pođe upravitelj župniku i tamo dade pozvati mališane. Nakon razgovora pozva ih u svoja kola obećavajući, da će ih odvesti u Irijsku dolinu, ali ih je prevario i odveo u Ourèm. Tri dana ih je tu ispitivao, stavio ih u tamnicu, prijetio mučenjem, smrću i na sve moguće načine kušao, da dozna tajnu, koja je djeci povjerena. No sve je bilo uzalud. Tek treći dan, 15. kolovoza, vrati ih kući.

Kada 13. kolovoza djeca nisu došla na mjesto ukazanja, te se saznalo da su u tamnici, nastalo je silno ogorčenje među narodom. Ipak je na mjestu ukazanja bilo nešto neobično. Spustio se iza nenadanog bljeska sjajni oblačić, kojeg su svi vidjeli. Svi su pali na koljena i molili. Oblačić je ostao iznad hrastića desetak minuta, zatim nestao.

Pastiri su ipak vidjeli i četvrto ukazanje, i to izvan rečenog vremena. Bilo je to u nedjelju 19. kolovoza, kad su pasli stada u mjestu zvanom Valinhos. Gospa im se tu ukazala i prekorila one, koji su djecu omeli, da na dogovoreni dan nisu došla u Irijsku dolinu; zato će ono obećano čudo u listopadu biti manje veličanstveno. Opet im je preporučila moljenje sv. krunice i da čine žrtve za grešnike i zaključila: «Molite, mnogo molite i prinosite žrtve za grešnike! Znajte, da mnogo, vrlo mnogo duša ide u pakao, jer nikoga nema, tko bi se žrtvovao i molio za njih».

Kako se glas o fatimskim ukazanjima sve više širio, tako je sve više ljudi dolazilo u Fatimu, a tako su mali pastiri bili sve više uznemiravani. Svatko je htio ih njihovih usta čuti nešto o fatimskim ukazanjima, htio je vidjeti male sretnike, koje je Gospa izabrala. Sve više je rastao broj onih, koji su vjerovali. Crkvena vlast se još uvijek držala po strani. Lisabonski kardinal, pod čiju je biskupiju tada spadala Fatima, naredio je strogo svećenstvu, da se nikako ne miješa u događaje u Irijskoj dolini, pa je ta naredba tako i provedena.

Peto ukazanje 13. rujna 1917.

Iza one hajke, koju su slobodni zidari poduzeli protiv fatimskih ukazanja, iza onog sramotnog progona nevine dječice, još je više poraslo zanimanje za fatimaska ukazanja među najširim masama portugalskog naroda. Za peto ukazanje došle su tisuće hodočasnika sa svih strana Portugala. Bile su to zapravo pokorničke procesije, koje su se slijevale u Irijsku dolinu. Skupilo se oko 30.000 hodočasnika. Ukazanje se dogodilo u uobičajeno vrijeme oko podne. U času ukazanja spustio se bijeli oblačić i ovio stablo, nad kojim su djeca vidjela Gospu. Svi prisutni vidjeli su jasno oblačić, a osim toga neku čudnu svjetlu kuglu, kako silazi s neba do djece i neke bijele latice, kako padaju s neba. Ova se pojava kasnije pojavljivala u Irijskoj dolini za vrijeme velikih hodočašća. Gospa je rekla dječici, da svakako dođu slijedećeg mjeseca, jer da će tada doći s Isusom i sv. Josipom, i da ustraju u moljenju svete krunice za svršetak rata.

Zadnje ukazanje i veliko nebesko čudo

Dana 13. listopada očekivalo se veliko najavljeno čudo prema pripovijedanju djece. Nastala je izvanredna napetost. Slobodoumno novinarstvo udaralo je na najpogrdniji način na Crkvu i svećenstvo, ali to nije ništa smetalo, da se uoči samog dana sakupilo u Irijskoj dolini oko 70.000 hodočasnika iz cijelog Portugala. To ogromno mnoštvo naroda prenoćilo je pod vedrim nebom blizu mjesta ukazanja, jer je svatko htio biti što bliže i vidjeti čudo. Vrijeme je bilo kišovito, pa se na mjestu ukazanja stvorilo blato. Ali to nije ništa smetalo. Tisuće ljudi su čekale na svojim mjestima čas obećanog ukazanja. Dok je nepregledno mnoštvo molilo krunicu, najavi Lucija ukazanje riječima: «Evo je! Već je tu!» Prisutni nisu vidjeli bijelu Gospu, ali su ugledali, kako se tri puta stvara lagan bijeli oblak oko djece, pa se diže uvis oko pet, šest metara poput oblačića tamjana. To su svi vidjeli. Lucija se ohrabri i upita: «*Tko ste vi i što hoćete od mene?* – «*Ja sam Gospa Sv. Krunice i došla sam opomenuti vjernike, da promijene život, te grijesima ne vrijeđaju našeg Gospodina, da mole sv. krunicu i čine pokoru za grijeh.*» Zatim nadoda: «*Želim, da mi se ovdje podigne kapela.*» Na koncu prosljedi: «*Rat će se brzo svršiti, ako se ljudi poprave i vojnici će se uskoro vratiti svojim kućama.*» I završi: «*Neka ljudi više ne vrijeđaju našeg Gospodina, koji je već previše vrijeđan.*»

To je bila posljednja riječ u Irijskoj dolini, to je Marijina poruka našem naraštaju, dvadesetom vijeku, radi koje se ona šest puta ukazala malim pastirima, da ju dojavu cijelom svijetu.

Iza toga Blažena Djevica otvori ruke, koje se odraziše u sunčanom svijetlu. A Lucija povika: «Gledajte sunce».

U taj čas kiša prestade padati, oblaci se razidoše i pokaza se sunce kao velika srebrna lopta i vidjelo se, kako se silnom brzinom vrtu u krugu i baca na sve strane snopove raznolikog svijetla: žutog, crvenog, plavog, ljubičastog, pa se to svijetlo odražava na oblacima, dapače na zemlji, na liticama, na drveću, na licima prisutnih, naročito na licima malih Marijinih šticećenika. Onda se sunce za čas zaustavi, pa opet počne čudna igra kao prvi put, zaustavi se i drugi put i treći put stane igrati sipajući bezbroj šarenih zraka, još različitijih nego prije ...

Sedamdeset tisuća gledatelja okrenuto je prema nebu, sve oči su uprte u sunce, koje se okretalo, svi gledaju taj čudesni prizor. Svi strepe bez daha pred tom čudnom pojavom. I najednom se začuje iz usta cijelog tog mnoštva jedinstven krik užasa i strave. Svima se učinilo, kao da se sunce otrgnulo s neba, te da pada na zemlju i ruši se na njih ...

Svi popadaju na koljena u blato s povicima: «Vjerujem u Boga! Čudo! Moj Bože milosrđe!» i slično. Za nekoliko časaka sunce se zaustavi i vrati na svoje mjesto blijedo i bez sjaja ... Tako je završio taj veliki prizor, a narod opazi sada drugo čudo: Njihova odjeća, do maloprije mokra i blatna, bila je potpuno suha i čista.

I troje djece vidjelo je čudesnu igru sunca, ali su oni vidjeli još nešto: Svetu Obitelj: Isusa, Mariju i sv. Josipa; zatim je Lucija vidjela Isusa samog, kako je blagoslovio narod, i napokon opet Bl. Djevicu kao Prežalosnu Majku.

Spomenuto sunčano čudo vidjelo je ne samo prisutno mnoštvo naroda, nego se ono vidjelo i izvan Irijske doline i do 18 kilometara daleko. Dakle, istina tog čuda posvjedočena je brojnim svjedocima, pa se ne da pobiti nikakvim mudrolijama, doskočicama i halucinacijama tamo prisutnog mnoštva.

Fatimsko svetište – mjesto čuda

Fatimsko svetište odmah u početku imalo je neprijatelja, koji su više puta pokušavali omesti ili izvrnuti ruglu fatimske događaje. Načelnik Vile Nove d'Ourém pokušao je djecu prestrašiti, zatvorio ih je, tako da 13. kolovoza nisu bili na mjestu ukazanja (4. ukazanje).

Po naredbi guvernera grada Santarema 22. rujna u noći pokrali su s mjesta ukazanja sve vjerske predmete i darove za novu kapelu. Posjekli su i hrast za koji su mislili, da se na njemu ukazala Marija i vukli ga po gradu rugajući se. Međutim, to je bio krivi hrastić.

Klevetama silili su svećenstvo, da zabrani dolaziti na mjesto ukazanja, pa i samu vladu su prisilili, te je i ona zabranila hodočašće. Sve te mjere imale su suprotni učinak.

Godine 1920. jedan obraćenik naručio je kod umjetnika Ferre Tedim-a kip, izrađen prema opisu malih pastira. Kip je naručio za kapelicu u Irijskoj dolini. Djelo umjetnika je izvanredno uspjelo i narod je išao umjetniku vidjeti ga i diviti mu se. To je išlo na živce toreškom načelniku i nije dao prenijeti kip u Fatimu, nego je postavio jaku stražu oko kuće. Zabrana nije uspjela, jer narod je stavio u kola druge stvari, a u istim kolima bio je i kip, koji je tako prevezen kradom kroz sve vojničke straže. U Fatimi je kip svečano dočekan i postavljen protiv volje vlasti.

Širenju štovanja Gospe Fatimske trebalo je učiniti kraj. U noći 6. ožujka 1922. godine, skupina bezvjeraca pripremila je veliki napad na Marijinu kapelicu. Unutra su bacili pet bombi, koje su porušile kapelicu. Kip je neka dobra osoba svake večeri tajno nosila u sigurno sklonište i tako je ostao čitav. Pakleni stroj, kojeg su zakopali među korijenje hrastića, na kojem se Gospa ukazivala, jedini nije eksplodirao. Usprkos tome narod je povećao svoje

štovanje. Već 13. ožujka bilo je oko deset tisuća osoba na pokorničkoj procesiji, a 13. svibnja preko šezdeset tisuća na razvalinama kapelice.

U Irijskoj dolini prestala su ukazanja, ali je ona ostala sveto mjesto, kamo su stalno dolazile tisuće pobožnih hodočasnika. Godine 1921. dozvolio je biskup slavljenje sv. Mise na mjestu ukazanja, a slijedeće godine je crkvena vlast odredila službeno ispitivanje fatimskih događaja. U tu je svrhu ustanovljen poseban odbor. To ispitivanje trajalo je sve do 13. listopada 1930., kada je pred više od 100.000 hodočasnika svečano proglašena i pročitana Pastirska poslanica o štovanju Gospe Fatimske, u kojoj se kaže, da su vjerodostojna ukazanja u Irijskoj dolini **od 13. svibnja do 13. listopada 1917.**, i da je dopušteno službeno štovanje naše Gospe od Fatime. Bilo je to ravnih trinaest godina iza posljednjeg ukazanja.

Odmah se organiziralo veliko narodno hodočašće, koje se skupilo u Fatimi 13. svibnja 1931. godine pod vodstvom lisabonskog kardinala i svih portugalskih biskupa. U Irijskoj dolini skupilo se tom prigodom oko 300.000 vjernika.

Tri godine kasnije spremao se strahoviti prevrat u Portugalu. Neprijatelji kršćanstva htjeli su uništiti sve što je Božje i onu lijepu zemlju pretvoriti u razbojište bezvjerja. Portugalski biskupi se u svibnju 1936. zavjetovaše Gospi Fatimskoj, ako do konca godine 1937. njihovu zemlju sačuva od te opasnosti, da će u svečanom narodnom hodočašću doći u njezino svetište i tu obnoviti posvetu domovine njezinom Prečistom Srcu. Ta molitva je bila uslišana i Portugal je bio sačuvan od prevrata. Biskupi izvršise svoj zavjet. 13. svibnja 1938. kardinal patrijarh lisabonski s dvadeset nadbiskupa i biskupa i tisuću svećenika i oko 500.000 vjernika obnovi posvetu domovine Prečistom Srcu Marijinu u Fatimskom svetištu. Od toga vremena hodočašća ne prestaju. Računa se, da godišnje posjeti oko milijun hodočasnika Fatimsko svetište. S hodočašćima su vezana i brojna čuda, koja se događaju u Fatimskom svetištu.

Nedaleko mjesta ukazanja dovršena je velika Gospina bazilika «Naše Gospe od Presvete Krunice u Fatimi» i to je najveća crkva u Portugalu. S gradnjom se započelo 1928. Duga je 28, a visoka 50 metara. Ima 14 pokrajnih kapela, koje zajedno s velikim oltarom predstavljaju 15 otajstava sv. krunice. Kad se sve završi i nastupe mirna vremena, obaviti će se najsvečanija posveta bazilike.

Otkrivanje tajni povjerenih prilikom ukazanja

Kod trećeg ukazanja 13. srpnja 1917. povjerene su pastirima iz Aljustrela tajne, koje su oni vjerno čuvali. Kako je Lucija do danas ostala u životu po osobitom određenju Božjem, da u pogodno vrijeme objavi te tajne ljudima za njihovo dobro, jedan dio tih tajni je već priopćen. Prvi dio tajne priopćila je Lucija 1927. godine po dopuštenju Božjem. Vidjeli su Srce ovijeno trnjem, koje ga je probadalo sa svih strana. Djeca su shvatila, da je to Srce Marijino, ražalošćeno radi ljudskih grijeha, koji traže pokoru i zadovoljštinu.

Drugi dio tajne očitovala je Lucija 1941. godine na zapovijed svog biskupa i po Božjem dopuštenju. Ukazalo im se ogromno ognjeno more, u koje su tonuli crni, opaljeni vragovi i duše u ljudskom obliku. Čuli su se strašni jauci i naricanja, puni bola i očaja. Taj prizor bio je tako strašan da se nije mogao izdržati, kako kaže Lucija, da bi umrli od straha, da ih nije Bl. Djeвица ojačala u drugom viđenju, kada im je obećala Raj. Oni podigoše oči prema bijeloj Gospođi, koja im reče:

«Eto, vidjeli ste pakao, kamo odlaze duše bijednih grešnika. Da ih spasi, Bog hoće da se u svijetu uvede pobožnost prema mom Prečistom Srcu. Ako se učini ono što ću vam reći, mnoge će se duše spasiti i bit će mir ... Ovaj rat (1914 – 1918.) brzo će završiti: ali ako ne prestanu vrijeđati Gospodina, za slijedećeg Pape (Pija XI.) započet će drugi, gori. Kad ugledate noć osvjetljenu nepoznatim svijetlom, znajte, da je to znak kojeg vam šalje Bog, da će svijet ubrzo radi svojih zločina biti kažnjen ratom, glađu, progonstvom Crkve i Svetog Oca. Ja ću zatražiti

posvetu svijeta mom Prečistom Srcu i naknadnu pričest svake prve subote u mjesecu. Ako svijet posluša moje zahtjeve, Rusija će se obratiti i imat će mir; inače će proširiti svoje zablude u svijetu, prouzrokujući ratove i progone Crkve; dobri će biti mučeni i Sv. Otac mnogo će trpjeti, razni narodi biti će uništeni i napokon će moje Prečisto Srce slaviti slavlje; Sveti Otac će posvetiti mom Prečistom Srcu svijet i Rusiju, koja će se obratiti i svijetu će biti dano dulje razdoblje mira».

Općenito je mišljenje, da je znak velikog svijetla, koji je Gospa obećala bilo ono čudno svijetlo, koje smo svi mi vidjeli po cijeloj Europi 24. siječnja 1938. na večer, a to su svijetlo učenjaci nazvali neobičnim i izvanrednom pojavom sjevernog polarnog svijetla. Znamo da je nešto preko godine i pol poslije počeo novi rat, koji i danas proživljavamo. Vrlo je čudno ono što navodi s. Predstojnica lisabonskog sirotišta, sestra Marija Gandinho, gdje je kasnije živjela mala pastirica Jacinta. Mala je u bolesti neprestano mislila na događaje i budući rat, te je u siječnju i veljači 1920. još ponavljala: «Ako se ljudi ne poprave Gospodin će ih kazniti kaznom kakvu još svijet nije vidio. Najprije će ta kazna stići Španjolsku ...». Znamo, da je ta kazna doista i zadesila Španjolsku građanskim ratom 1936 – 1938., a danas mi i cijeli svijet proživljavamo iste grozote i svjetskoga i unutarnjega rata. Hoćemo li se sačuvati drugog dijela proročanstva ... dobri će biti mučeni i Sv. Otac će mnogo trpjeti, razni narodi će biti uništeni ...?»

Treća fatimska tajna

I treća fatimska tajna je bila objavljena 13. srpnja 1917. u Fatimi, ali ju je vidjelica zapisala mnogo godina kasnije, na poticaj leirskog biskupa i Gospe koja se ponovno ukazala Luciji 02. siječnja 1944. i na to je potaknula. Vidjelica je iz poslušnosti zapisala tajnu, predala je leirskom biskupu, a ovaj je prosljedio tadašnjem Papi u Vatikan. Tajna se sastoji iz tri scene, a objavljena je prije par godina u Rimu s Papinim odobrenjem i teološkim komentaram kardinala Ratzingera.

Prva scena treće tajne. Sestra Lucija piše: Nakon dva dijela tajne koje sam već izložila, vidjeli smo s lijeve strane naše Gospe, malo iznad nje, anđela s ognjenim mačem u lijevoj ruci; blistajući je isijavao plamen koji je izgledao da će spaliti svijet, no plamenovi su se gasili u dodiru sa svjetlošću koju je Gospa iz svoje desne ruke zračila prema njemu: anđeo pokazujući desnom rukom na zemlju snažnim je glasom vikao: pokora, pokora, pokora!

Sestra Lucija se slaže s tumačenjem prema kojem se treći dio tajne sastoji od proročke vizije koja se može usporediti sa biblijskim viđenjima. Anđeo s mačem predstavlja prijetnju suda koji će zadesiti svijet (usp. Kardinal Ratzinger, Teološki komentar na tajne). Svijet se nalazi u takvom moralnom i duhovnom stanju da zaslužuje sličnu kaznu, a čini se da se radi o potpunom uništenju (simbol plamenog mača koji je držao anđeo, a koji je isijavao plamen). Ratzinger to tumači: «Mogućnost da svijet bude spaljen u ognjenom moru, danas zasigurno ne izgleda kao nešto nemoguće; sam čovjek je svojim izumima pripremio ognjeni mač».

Čovječanstvo se toliko udaljilo od Boga, što se očituje u teoretskom i praktičnom odbacivanju crkvenog nauka vjere i morala, da zaslužuje konačnu kaznu za svoju pobunu protiv Boga. No Gospa je posredovala (simbol svjetla koji izlazi iz njenih ruku i gasi svjetlost plamenog mača), jer ima svoje milosrdne planove za svijet i da mu pruži priliku da se spasi. Da bi to bilo moguće ljudi moraju spoznati svoje grijeha i vršiti pokoru. Stoga anđeo vičući poziva na pokoru koja uključuje istinsko obraćenje.

Druga scena treće tajne: I vidjeli smo u snažnom svjetlu, koje je od Boga, nešto slično kao kad se osobe vide u ogledalu kad prolaze ispred vas, biskupa odjevenog u bijelo. Imali smo osjećaj da je to Sveti Otac. Razni drugi biskupi, svećenici, redovnici i redovnice penjali su se na jednu strmu planinu na čijem se vrhu nalazio križ od neobrađena balvana, poput plutnjaka s korom. Sveti Otac, prije nego stiže onamo, prolazi kroz jedan veliki, polusrušeni grad

podrhtavajućim korakom, ožalošćen bolima i mukom, molio je za duše leševa na koje je nailazio na svom putu; stigavši na vrh planine, pada na koljena podno velikoga križa i ubija ga skupina vojnika, koji na njega pucaju iz raznih vrsta vatrenog oružja i odapinju strijele, te na isti način umiru jedan za drugim biskupi, svećenici, redovnici i redovnice i razne svjetovne osobe, muškarci i žene iz različitih društvenih slojeva i različitih zanimanja.

Čini se da je današnji svijet poluuništen. Dakle, može se zaključiti da je Gospino posredovanje spriječilo potpuno uništenje, ali ne i djelomično uništenje, jer ljudi nisu vršili pokoru u dovoljnoj mjeri. Središnji lik scene je Sveti Otac prema kardinalu Ratzingeru: «U ovoj se sceni može razabrati povijest cijelog jednog stoljeća. Kao što su mjesta na zemlji sistematski prepoznatljiva na dvije slike – slici planine i grada, te su usmjerena križu, tako su i vremena prikazana na sažeti način: u viziji možemo prepoznati proteklo stoljeće kao stoljeće mučenika, trpljenja i progona Crkve, kao stoljeće svjetskih i brojnih lokalnih ratova». Stoga ova scena predstavlja progon vjernika i Crkve, koji se nažalost i danas događa u raznim dijelovima svijeta kao i sukobe koji još uvijek postoje između raznih naroda diljem svijeta.

Na koga se odnosi slika pape iz viđenja? Poslušajmo ponovno Ratzingera: «Možemo bez sumnje naći prikazane različite pape, počevši od Pija X, pa sve do današnjega pape, koji su podnijeli patnju ovog stoljeća, te su prisiljeni da kroz te patnje nastave putem koji vodi križu. U viziji čak i papa biva ubijen na mučeničkom putu. Zar Sveti Otac Ivan Pavao II nije zatražio da mu nakon atentata, koji je na njega izvršen 13. svibnja, donesu tekst trećeg dijela tajne, prepoznao je i svoju vlastitu sudbinu?»

Niz mučenika opisanih u ovoj sceni se odnosi na veći broj vjernika svih staleža i zanimanja. A tko su počinitelji, prikazani u viziji kao skupina vojnika koji pucaju? Prema naznaci sestre Lucije u jednom pismu papi Ivanu Pavlu II, od 12. svibnja 1982., treća tajna se treba tumačiti u svjetlu druge gdje Gospa govori: «Ako se moje molbe ispune, Rusija će se obratiti i zavladati će mir, u suprotnom će proširiti svoje zablude po svijetu, izazivajući ratove i progone Crkve, dobri će biti mučeni, Sveti Otac će mnogo trpjeti, razni narodi će biti uništeni». Kardinal Sodano govoreći o tekstu treće fatimske tajne 13. svibnja 2000. je kazao da su počinitelji progona svi ateistički sustavi XX. stoljeća, koji su takvi ostali sve do XXI. Stoljeća nakon više ili manje opsežne metamorfoze, tako da se u biti radi o svijetu koji je ustao protiv Boga.

Treća scena treće tajne: Ispod dva kraka križa nalazila su se dva anđela, svaki s kristalnom posudom za raspršivanje u ruci u koju sabiru krv mučenika te njome škrope duše koje se približavaju Bogu.

Za ostvarenje fatimskog proroštva o obraćenju, druga tajna završava Gospinim riječima: «Na kraju će moje Bezgrešno Srce trijumfirati» nužna je posebna milost koju simbolizira isprosna i zagovorna vrijednost krvi mučenika kojom anđeli škrope duše koje se vraćaju Bogu, te će tako svijet ostvariti od Gospe obećano vrijeme mira.

Tako se danas mogu sagledati sve tri fatimske tajne kao skladna cjelina u čijem je središtu slava Božja, proslava Svete Crkve, te dobro duša u ovom i drugom svijetu, kao rezultat posredovanja Bezgrešnog Marijina Srca kod Srca njenog Sina i našeg Spasitelja Isusa Krista.

(Treći dio fatimske tajne ne postoji u originalnom izdanju ove knjižice jer još tada nije bio objavljen op. ur.)

Evo ovim je razjašnjenja tajna fatimskih ukazanja. Razjašnjen je i glavni uzrok današnjih nevolja u svijetu, današnje tragedije, koje su snašle čovječanstvo. Ratovi, glad, bijeda – kazna su za grijeh, za bezakonje i pokvarenost. Europa se odmetnula od Boga u javnom i privatnom životu. Najviši i najsvetiji zakoni bili su kršeni i prezirani. Fatimska ukazanja su poziv,

opomena i poruka na obraćenje, na pokoru, na zadovoljštinu, na žrtvu i – na posvetu Prečistom Srcu Marijinu.

III. NAŠA POSVETA PREČISTOM SRCU MARIJINU

Potreba posvete Prečistom Srcu Marijinu

«Bog hoće da se u svijetu uvede pobožnost prema mom Prečistom Srcu» - tako je Bl. Djeвица govorila trima pastirima iz Aljustrela. A mala Hijacinta je sa svoje smrtne postelje govorila Luciji: *«Još mi malo treba da idem u Raj. Ti ostani, da objaviš svijetu volju Božju; da se u svijet uvede pobožnost prema Prečistom Srcu Marijinu»*.

Nije ta pobožnost nešto posve novo u katoličkoj Crkvi. Već prije je bilo mnogo svetih ljudi, dapače i redovničkih ustanova, koje su obavljale i širile pobožnost prema Prečistom Srcu Marijinu. Godine 1900. Sv. Ocu Papi predložene su molbe sa tisućama potpisa vjernika, da se Prečistom Srcu Marijinu posveti cijeli svijet, pojedine biskupije, župe i obitelji. Takve molbe su otada slane s raznih narodnih i međunarodnih marijanskih kongresa. Prigodom euharistijskog kongresa u Lurdu 1914. godine uručena je jedna takva molba Papi Piju X. U molbi se tražilo, da se posveta svijeta Prečistom Srcu Marijinu obavi po papinskom poslaniku upravo u Lurdu, mjestu Gospinih ukazanja. Sv. Otac je odgovorio, da smatra prikladnim, da se posveta Prečistom Srcu Marijinu odgodi za koju naročitu svečanost, koja će se prirediti samo u Marijinu čast. Nije se dugo na to čekalo. Ta prilika pružila se Namjesniku Kristovu, kad je katolički svijet, a naročiti katolički Portugal slavio 25 – godišnjicu novih Gospinih ukazanja, ukazanja u Fatimi.

Ta pobožnost je upravo danas potrebna, ona na poseban način odgovara današnjem vremenu više nego ikojem drugom. Tko je pročitao pozorno gornje retke o Gospinim ukazanjima, tome neće trebati ovu stvar dokazivati. Bl. Djeвица je prikazala Luciji svoje Srce kao utočište i put koji vodi k Bogu; rekla je pastirima iz Aljustrela, da Bog hoće, da se radi spasenja mnogih duša uvede pobožnost prema Prečistom Srcu Marijinu. Hijacinta je pak na smrtnoj postelji preporučila Luciji, neka objavi svima, da *«Bog daje svoje milosti posredništvom Prečistog Srca Marijina»*.

Iz toga proizlazi, da je prema planu Božje Providnosti, koja nam je očitovana u fatimskim ukazanjima, Srce Marijino na poseban način u našem vremenu utočište u nevoljama i stradanjima, koja danas u svijetu vladaju i najsigurniji put, kojim ćemo doći k Bogu, izvoru svih milosti. U današnjim tjeskobnim vremenima upućuje nas sam Bog, upućuje nas glas njegova Namjesnika na zemlji na Majčino Srce naše nebeske Majke Marije, koja je utočište grešnika, utjeha žalosnih, pomoćnica kršćana. Fatimska Gospa je unaprijed prorekla ovaj rat i njegove nevolje, te naglasila, da će se izbjeći, ako se svijet obrati Bogu, ako se posveti Prečistom Srcu Marijinu. Ali se svijet nije obratio, izuzevši sretnu zemlju Portugal, koja je čudom ostala pošteđena od ratnih strahota.¹ No Srce naše nebeske Majke ne poznaje osvetu. Ono hoće spasenje cijelog svijeta; ono hoće spasenje naših obitelji, naših domova, našeg naroda i naše domovine. Trebamo se zato svi mi, pojedinci i zajednice, župe, biskupije, obitelji što prije posvetiti Prečistom Srcu Marijinu. Neka to bude što prije, neka ta posveta bude općenita!

¹ Portugal je zajedno sa Švicarskom imao status neutralne zemlje u II. svjetskom ratu. Ali za vrijeme napada na Normandiju dozvolio je savezničkim avionima da slete i uzmu gorivo za operaciju «Najduži dan». Njemačka je to smatrala kao prekid sporazuma o neutralnosti i odlučila kazniti Portugal. I dan danas povjesničari ne mogu shvatiti zašto su njemačke tenkovske divizije došle na 22 kilometra od portugalske granice, odjednom se okrenula i otišla natrag. (op. ur.)

Što iziskuje ova posveta s naše strane?

Posveta Prečistom Srcu Marijinu ne stoji u časovitom zanosu, u kojem se na čas pokazujemo spremnim iskazati Njoj počast, niti samo u moljenju posvetne molitve, pa da se time sve završi. Posveta Prečistom Srcu Marijinu traži mnogo više. Traži naše potpuno predanje službi Bl. Djevice tako, da naš život bude potpuno usklađen s Božjim zapovijedima i s voljom Božjom, koja traži, da naš rad, naše nastojanje, naše misli i djela budu upravljena prema svrhunaravnom cilju, prema Bogu, našem Gospodinu. Iz toga predanja i podložnosti volji Božjoj proizlazi naše trajno nastojanje, da činimo ono, što Bog hoće, što je Njemu drago, a izbjegavamo sve ono, što bi Boga moglo vrijeđati ili mu se ne dopadati.

To je temelj posvete Prečistom Srcu Marijinu, to je raspoloženje koje nam je potrebno, da naša posveta Prečistom Srcu bude uistinu ono, što Bl. Djeвица traži od svojih štíćenika, koji se Njoj posvećuju.

Glede pojedinih djela i čina, koje napose ta posveta iziskuje i koji su Prečistom Srcu Bl. Djevice osobito mili, Gospa je sama neke očitovala. To su:

a) *Prve subote kroz 5 mjeseci* – Kad se Gospa poslije gore opisanih ukazanja jedanput ukazala Luciji, koja je u međuvremenu postala redovnicom, rekla joj je: «Gledaj kćeri moja, moje Srce trnjem izbodeno, koje u njeg zabijaju ljudi svaki dan svojim psokama i nezahvalnošću. Nastoj barem ti, da me utješiš i objavi, da ja obećavam pomoć u smrtnom času i milosti potrebne za vječno spasenje svima onima, koji se svake prve subote kroz 5 mjeseci ispovjede, pričeste, izmole krunicu i posvete mi barem četvrt sata u razmatranju petnaest otajstava svete krunice s nakanom, da mi učine zadovoljštinu». («Službeni priručnik za hodočasnike u Fatimu», izdan po nalogu biskupa u Leiriji, 13. svibnja 1939.).

b) *Sv. Ispovijed* – Tko se hoće posvetiti Prečistom Srcu Marijinu mora u prvom redu činiti pokoru za svoje grijehe i dati za njih Bogu zadovoljštinu. Sredstvo, koje je sam Krist za to ustanovio je sakrament sv. ispovijedi ili pokore. Kod obavljanja pobožnosti Prečistom Srcu Marijinu treba obaviti ispovijed. Može se obaviti i kroz osam dana, koji slijede prije prve subote, ali se pričest mora primiti u stanju milosti Božje.

c) *Pričest u naknadu za grijehe*, kojima se nanosi uvreda Božjem Veličanstvu i Prečistom Srcu Marijinu. Bl. Djeвица je više puta ponavljala trima pastirima u Irijskoj dolini, da čine djela zadovoljštine za bezbrojne grijehe, kojima svijet vrijeđa Boga i za obraćenje grešnika. A može li biti boljeg sredstva za to nego primanje svete pričesti i prikazanje samog Boga u zadovoljštinu za grijehe?

d) *Sv. Krunica* – Bl. Djeвица je ponovno govorila pastirima kod ukazanja, da mole svaki dan krunicu, da je mole pobožno, da isprose mir svijetu. Kod zadnjeg ukazanja 13. listopada 1917. tu želju je svečano potvrdila, očitovavši svoje ime: «Ja sam Gospa Svete Krunice». Češće puta, osobito kod zadnjih Gospinih ukazanja, kao npr. kod lurdkog ukazanja, očitovala je Bl. Djeвица svoje zadovoljstvo nad ovim oblikom molitve. Kod fatimskih ukazanja je izrazila želju, da se moli krunica u naknadu za uvrede, koje se nanose njezinom Prečistom Srcu.

e) *Razmatranje* – Bl. Djeвица traži od onih, koji se Njoj posvećuju, da joj žrtvuju barem četvrt sata vremena u razmišljanju i promatranju otajstva svete krunice. Marija hoće, da se nekad povučemo u našu nutrinu, da razmišljamo o onom što nam je najpotrebnije. Moderni čovjek rado promišlja i razmatra o najraznovrsnijim pitanjima znanosti, a malo se brine za duševne tajne, koje su mnogo važnije i potrebitije. Zato nas poziva, da razmišljamo o tajnama presvete krunice, koje nisu ništa drugo nego one tajne, koje nam opisuju Evandjelja i koje je potrebno znati za duševno spasenje. Marija je sudjelovala s Kristom u njegovom djelu spasenja, pa kad nas poziva na promatranje otajstva sv. krunice, poziva nas na razmatranje cijelog Kristovog života, u kojem je Marija osjećala radost, žalost i slavu.

f) *Naknada* ili zadovoljština za uvrede, koje se čine protiv Prečistog Srca Marijina. Svako dobro djelo, koje se učini s namjerom, da se Prečistom Srcu Marijinu zadovolji radi uvreda, vrijedi kao naknada i zadovoljština. Mogu to biti žrtve, pokore, a najčešće molitve, osobito takozvane strelovite, kao npr. «Blagoslovljeno Prečisto Srce Bl. Djevice Marije!»

g) *Pokora i žrtve* – Gospa je već kod prvog ukazanja u Irijskoj dolini pitala nevine pastire, jesu li spremni na žrtve i hoće li dragovoljno primiti sve patnje, koje će im Bog poslati, kao naknadu za tolike grijeha, kojima se vrijeđa božansko Veličanstvo, da se postigne obraćenje grešnika i kao zadovoljštinu za psovke i druge uvrede, koje se nanose njezinom Prečistom Srcu. Kod trećeg ukazanja je naglasila: «*Žrtvujte se za grešnike i recite često, ali osobito kad činite koju žrtvu: O Isuse, to je Tebi za ljubav, za obraćenje grešnika i kao naknada za uvrede, koje se nanose Prečistom Srcu Marijinu.*»

Kod četvrtog ukazanja je ponovo opomenula: «Molite, molite mnogo i žrtvujte se za grešnike. Znajte da mnoge duše idu u pakao, jer nema tko bi se za njih žrtvovao i molio».

Dakle, *žrtvu i molitvu* traži Bl. Djeвица kao najuspješniju naknadu i zadovoljštinu za grijeha. Marijini miljenici iz Aljustrela su dobro shvatili značenje toga. Molili su svaki dan krunicu, činili dragovoljno najrazličitije žrtve, koje su im dob i okolnosti dopuštali. Molitva i žrtve traže se od nas kao naknada i zadovoljština za grijeha, ako se želimo istinski posvetiti Prečistom Srcu Marijinu, ako želimo isprositi milosti potrebne nama i svijetu. Priliku za žrtve daje nam često svagdašnji život. Ako dragovoljno primamo i podnosimo one neprilike, nevolje, boli i druge nepogode, koje nas susreću svaki dan s nakanom, da zadovoljimo Bogu za nanesene mu uvrede, izvršili smo želju Bl. Djevice, dali smo svoj doprinos za spasenje duša i za duhovnu obnovu ljudske zajednice. Svagdašnji život opet nam daje priliku i za druge dragovoljne žrtve, koje nam stoje po slobodnom izboru. Ako si uskratimo neko veselje i ugodnost s nakanom da zadovoljimo Bogu za grijeha svijeta, ako rado primamo nešto, čemu se opire naša tjelesna mlakost i lagodnost, onda je to žrtva draga našoj dragoj Gospi i veoma zaslužna kod Gospodina Boga.

To su djela kojima ćemo odgovoriti na poruku naše Gospe iz Fatime, djela koja Ona traži kao zadovoljštinu za uvrede, koje se Bogu i njezinom Prečistom Srcu nanose, za povratak mira svijetu i za duhovnu obnovu ljudskog društva na zemlji.

IV. KAKO SE OBAVLJA POSVETA PREČISTOM SRCU MARIJINU

Različito se obavlja posveta Prečistom Srcu Marijinu prema tome, posvećuje li mu se pojedinac, ili obitelj, ili neka veća zajednica kao župa, biskupija itd. Pri posveti biskupije ili župe treba se držati u svemu naputka crkvenih vlasti.

Posvećuje li se pojedinac Prečistom Srcu Marijinu, nije potreban nikakav posebni obred. Treba samo pripravnim srcem, dobrom nakanom i punim pouzdanjem izmoliti posvetnu molitvu, kakvu donosimo na stranici . Da ta posveta bude djelotvorna, potrebno je držati se naputaka navedenih glede pobožnosti i čina, koje treba obavljati u čast Gospi. Umjesto navedene molitve može se izmoliti molitva Sv. Oca Pape Pija XII. (vidi stranicu). Preporučuje se da se ova molitva inače češće, po mogućnosti, moli svaki dan.

Posveta obitelji Prečistom Srcu Marijinu slična je onoj posveti Presvetom Srcu Isusovu. Cijela obitelj, pripravljena sv. ispovijedi i pričešću sakupi se pred slikom ili kipom Prečista Srca Marijina, gdje glava obitelji ili svećenik, ako je moguće, izmoli posvetnu molitvu. Može u tu svrhu upotrijebiti molitvu koju donosimo na stranici , ili posvetnu molitvu Pape Pija XII. Dobro je, da se ova molitva češće moli zajednički u obitelji, a naročito kroz pet subota, kada se obavlja pobožnost u svrhu naknade, kako smo gore opisali. Obiteljima, koje su se posvetile Prečistom Srcu Marijinu, a i pojedincima, naročito se preporučuje svakodnevno moljenje krunice, te djelo zadovoljštine, kako ga donosimo na stranici .

V. RAZMATRANJA O OTAJSTVIMA SV. KRUNICE

Bl. Djeвица Marija je preko Lucije obećala na smrtnom času svim milostima potrebnim za spasenje pomagati onima, koji budu na prve subote kroz pet mjeseci uzastopce obavljali sv. ispovijed, primali sv. pričest, molili jedan dio krunice i pravili joj društvo, razmišljajući kroz četvrt sata otajstva sv. krunice s nakanom, da joj se pruži zadovoljština za nanesene uvrede. Da olakšamo čitateljima ta razmatranja, donosimo ovdje nekoliko misli o svakom otajstvu sv. krunice.

I. Radosna otajstva

1. *Naviještenje* – Razmatrajmo radost Srca Bl. Djevice Marije, kad joj dolazi anđeo Božji i navješćuje joj, da je došlo vrijeme ispunjenja obećanja: da će se roditi obećani Mesija, Spasitelj svijeta; da je ona našla milost pred Bogom i da je izabrana da bude majkom obećanog Mesije: «Ti ćeš začeti i roditi sina. Nadjeni mu ime Isus! On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega». Radošću se napunja njezino srce, kad joj anđeo navješćuje, da će se to dogoditi sudjelovanjem Duha Svetoga i da će ona biti majka, a ipak da će ostati djeвица.

2. *Pohod Elizabeti* – Razmatramo radost Srca Marijina, kad je pohodila svoju rođakinju Elizabetu. U utrobi svojoj nosila je Sina Svevišnjega Boga i na njezin pozdrav zaigralo je dijete u utrobi Elizabete, dijete, kojemu je po rođenju nadjenuto ime Ivan. On je preteča, koji će ići pred Kristom i naviještati njegov dolazak. Bl. Djeвица izriče svoju radost i zahvalnost Bogu u divnoj pjesmi: «Veliča duša moja Gospodina. I duh moj se raduje u Bogu Spasitelju momemu. Pogledao je On u svoj milosti na poniznu službenicu svoju. Gle, odsad će me zvati blaženom svi naraštaji ...»

3. *Rođenje Isusovo* - Razmatramo radost Srca Marijina, kad je u Betlehemu rodila sina, Spasitelja svijeta. Ispunjena su bila očekivanja pokoljenja i «Riječ je tijelom postala». Raduje se pjevom anđela: «Slava na visini Bogu, a na zemlji mir ljudima dobre volje». Raduje se poklonu pastira i trojice kraljeva s Istoka. Prvine izabranog naroda i pogani, neuki i učeni dolaze se pokloniti novorođenom kralju i prikazuju mu svoje darove, svoju vjeru i svoja srca.

4. *Prikazanje u hramu* – Razmatrajmo radost Srca Bl. Djevice, kad je u hram donijela svog prvorođenca, da ga prikaže Bogu. Ona prikazuje žrtvu dostojnu veličanstva Božjeg, samog jedinorođenog Sina Božjeg, koji se dragovoljno žrtvuje kao pomirna žrtva. Veseli se Bl. Djeвица riječima starca Šimuna i proročice Ane, koji sada mogu umrijeti u miru nakon što su dočekali onoga, koji je utjeha Izraela i očekivanje svih naroda.

5. *Našašće u hramu* – Razmatrajmo radost Bl. Bogorodice, kad je našla svog izgubljenog Sina nakon tri dana, gdje u hramu sjedi među učiteljima, sluša ih i pita. Raduje se Djeвица Marija vidjevši, kako se svi dive mudrosti i znanju njezina Sina, njegovim mudrim odgovorima i upitima.

II. Žalosna otajstva

1. *Smrtne muke u Getsemaniju* – Razmotrimo bol Srca Marijina radi smrtne muke Isusove u Getsemaniju. Marija kao majka zajedno osjeća sa svojim Sinom svu težinu muka koje ga čekaju. Ali razumije potrebu muke radi grijeha cijelog svijeta. Ona ujedinjuje svoju bol s mukama svoga Sina, da se zadovolji pravdi Božjoj za grijehе svijeta. Još veću bol joj zadaje spoznaja, da će muka njezina Sina i njezina biti uzalud za mnoge, koji će odbiti Kristovo spasenje.

2. *Bičevanje* – Razmotrimo bol i žalost Srca Bl. Djevice kod bičevanja Isusova. On nevin podnosi teške udarce bičevanja na svom svetom tijelu. Udarci nemilosrdnih vojnika razdiru sveto tijelo njezina Sina, a s time razdiru i njezino majčinsko Srce. Ona mu ne može pomoći.

Ipak, ona to podnosi radi nas grešnika, da njezine boli i muke njezina Sina donesu spasenje svijetu.

3. *Krunjenje trnovom krunom* – Razmotrimo koliko je trpjelo Srce Prečiste Djevice, kad su njezinom Sinu stavljali na glavu trnovu krunu. Neprijatelji njegovi ga ponižavaju i radi ismijavanja i prezira stavljaju mu na glavu krunu od trnja, njemu, Kralju nad svim kraljevima, čijem Kraljevstvu neće biti kraja. Marija osjeća svaki trn, koji se zabada u svetu glavu Isusovu, svaki se zabada i u Srce njegove Presvete Majke. Ona osjeća nezahvalnost svoga naroda, koji je prije nekoliko dana njezina Sina pozdravljao veselim «Hosana», kao svoga kralja, a sad mu umjesto kraljevske krune stavljaju krunu od trnja kao najvećem zločincu.

4. *Križni put na Kalvariju* – Razmatrajmo duboku bol Srca Marijina, kad je čula one povike naroda, koji je tražio da se njezin Sin razapne. Narod njegov ne priznaje ga Mesijom, narod koji je dugim stoljećima uzdisao za njim, sad ga odbacuje. Pilat ga osuđuje na smrt, mada ga je četiri puta proglasio nevinim. Kolika je bol Majke, kad je vidjela Sina, već posve iznemogla od teškog bičevanja, da nosi teški križ, na koji će biti razapet. Ipak Ona podnosi tu bol radi nas i našeg spasenja.

5. *Razapinjanje na križ* – Promislimo, koliku je bol moralo oćutjeti Srce Bl. Djevice, kad je vidjelo kako joj izmučenog Sina pribijaju na križ. Svaki udarac čekića odzvanja u njezinom Srcu. Kako je bilo njezinom majčinskom Srcu, kad je vidjela Sina uzdignuta i pribijena na križu između dva razbojnika na najveću sramotu što se može zamisliti. On posve nevin ubrojen je među najveće razbojнике. Kako joj prodiru Srce oni povici i ismjehivanje, koje mu dobacuju njegovi neprijatelji! Ostavljen je od svih svojih rođaka, od svojih učenika, koje je poučavao o tajnama kraljevstva Božjeg i koji su se junačili, da ga neće nikad ostaviti. Samo je Ivan tu, njegov najmiliji učenik. Kako joj duboko u Srce prodiru riječi njezina Sina: Žedan sam. On, Gospodar svega, sad je ostavljen od svih i trpi u mukama najveću žeđ. Može li se zamisliti veća bol nego što je bol Majke, kad gleda svog Sina razapeta u najvećim mukama!

III. Slavna otajstva

1. *Uskrsnuće* – Nakon neizmjernih poniženja, muke i sramotne smrti na križu ustaje Isus treći dan živ iz groba. Uskrsnućem On pobjeđuje svoje neprijatelje, pobjeđuje smrt, pobjeđuje grijeh, a nas učvršćuje u vjeri, da je On Sin Božji, obećani Mesija, Spasitelj svijeta. Slava Sina je slava Majke; Ona se raduje radi njega i s njim. S njim je sudjelovala u bolovima muke, pa s njim sudjeluje i u slavi uskrsnuća.

2. *Uzašašće na nebo* – Krist Spasitelj je izvršio sve što je bilo potrebno za spasenje ljudi i što je unaprijed proglašeno o njemu. Sad mu je dana sva vlast na nebu i na zemlji. On šalje svoje apostole po cijelom svijetu, da propovijedaju njegovu nauku. On se vraća k Ocu, gdje sjedi s desnu Boga. Ostavlja zemlju upravo na onom mjestu, s gore Maslinske, gdje je počela njegova muka. Iza poniženja, od kojih nije bilo većih, ušao je Krist u slavu od koje nema veće. Njegova Majka, Bl. Djevica slijedila ga je u poniženju, zato je zajedno s njim napunjena slavom.

3. *Dolazak Duha Svetoga* – Deset dana iza Kristova uzašašća na Nebo, dođe Duh Sveti, kojeg je Krist prije svog odlaska obećao. On potpuno preobrazi apostole, On ih napuni znanjem, jakošću, neustrašivošću, oni počinju slobodno propovijedati o Kristu Raspetom, da je to obećani Mesija kojega su Židovi ubili, ali je On uskrsnuo. Djevica Marija se raduje, gledajući ta čudesna djela Božja, raduje se napose obraćenju tisuća i tisuća onih, koji polaze za Kristom i priznaju ga svojim Bogom i svojim Spasiteljem; raduje se velikim svrhunaravnim dobrima, koje Bog po svojoj Crkvi obilno izliva na vjernike.

4. *Marijino uznesenje na Nebo* – Za života Bl. Djevice njezina je slava bila sakrivena. U njezinoj smrti Ona se pokazuje s najvećim trijumfom. Ona umire slatkim smrću, ali Bog ne dopušta da se njezino tijelo raspadne kao kod drugih ljudi. On ju uskrsava i uznosi na Nebo uz

radost i slavu svih svetih i svih korova anđeoskih. Veće slave nije nitko od ljudi doživio, ali tolike slave nije nitko ni zaslužio. Ona je sudjelovala s Kristom u cijelom djelu spasenja, Ona je Mati Spasiteljeva, pa je trebalo da s proslavljenim Kristom sudjeluje i u slavi.

5. *Krunidba Bl. Djevice na Nebu* – Bl. Djevica je na Nebu postavljena iznad svih anđela i svetaca, okrunjena je za Kraljicu Neba i zemlje. Bila je to konačna nagrada Bl. Djevici Mariji, što je rodila, othranila i odgojila Sina Božjega, što je s njim zajedno podnosila sve nevolje ovoga života, što je sudjelovala s njim u njegovim mukama i njegovoj pregorkoj mucu i sramotnoj smrti; konačna nagrada za njezine tolike i velike kreposti. Svojom neiskazanom poniznošću, svojom predivnom čistoćom, svojom žarkom ljubavlju prema Bogu zavrijedila je da postane Kraljicom Neba i zemlje i da bude Majka svih milosti, da Bog preko Nje dijeli svoje milosti bijednom čovječanstvu. Okrunjena krunom vječne slave u Nebu pjeva Ona slavnu pjesmu: «pogledao je na poniznost službenice svoje ... velike mi stvari učini onaj, koji je moćan».

VI. MOLITVE

Krunica Blažene Djevice Marije

Pet otajstava radosnih

Tko svaki dan moli krunicu, neka ponedjeljkom i četvrtkom moli krunicu radosnu, utorkom i petkom žalosnu, nedjeljom, srijedom i subotom slavnu.

Prvo se izmoli Vjervanje; iza njega 3 Zdravo Marije, kod kojih se iza riječi Isus nadoda:

- a) Koji neka nam umnoži vjeru.
- b) Koji neka nam učvrsti ufanje.
- c) Koji neka nam usavrši ljubav.

Iza ostalih 5 desetaka kod svakog nadodaj slijedeće:

1. Koga si Djevice po Duhu Svetom začela.
2. Koga si Djevice Elizabeti u pohode nosila.
3. Koga si Djevice rodila.
4. Koga si Djevice u hramu prikazala.
5. Koga si Djevice u hramu našla.

Pet otajstava žalosnih

1. Koji se za nas krvavim znojem znojio.
2. Koji je za nas bičevan bio.
3. Koji je za nas trnjem okrunjen bio.
4. Koji je za nas teški križ nosio.
5. Koji je za nas raspet bio.

Pet otajstava slavnih

1. Koji je uskrsnuo od mrtvih.
2. Koji je na nebo uzašao.
3. Koji je Duha Svetoga poslao.
4. Koji je Tebe Djevice, uzeo na Nebo.
5. Koji je Tebe Djevice, na Nebu okrunio.

Djelo zadovoljštine

Prečisto Srce Marijino, evo pred tobom tvoje djece, koja svojom ljubavlju žele zadovoljiti za tolike uvrede, što Ti ih nanose oni, koji iako su tvoji sinovi, ipak se usuđuju, da te vrijeđaju.

Molimo Te, oprosti onim bijednim grešnicima, koji su zaslijepljeni neznanjem ili strašću; oprosti i nama naše pogreške i nezahvalnosti.

Zahvaljujemo Ti za nebrojena dobročinstva i u ime onih, koji ih ne priznaju; pouzdajemo se u Te i molimo za one, koji Te ne ljube, koji se ne uzdaju u tvoju materinsku dobrotu, koji Ti se ne mole.

Rado primamo poteškoće, koje nam Bog šalje i prikazujemo Ti naše molitve i žrtve za spasenje grešnika. Obrati, o Majko, rasipne sinove i otvori Srce, to sigurno utočište, da prijašnje nepravde obrati u blagoslov, nehajnost u toplu molitvu, mržnju u ljubav.

Učini, da ne vrijeđamo Gospodina Boga našega, koji je već toliko vrijeđan. Isprosi nam po svojim zaslugama milost, da ostanemo vjerni ovom duhu zadovoljštine i da nasljeđujemo tvoje Srce u čistoći, poniznosti i blagosti, ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Prečisto Srce Marijino, moli za nas sada i na času smrti naše. Amen.

Posvetna molitva pojedinca Prečistom Srcu Marijinu

Prečisto Srce Marijino, koje za svoju ljubav prema nama primaš tolike uvrede, ja ti se prikazujem i svega sebe Ti zauvijek posvećujem, da tako uzvratim tvoju majčinsku ljubav, da zadovoljim za tolike uvrede, koje Ti nanose tvoji nezahvalni sinovi i da počnem živjeti životom, koji odgovara ovoj posveti, koju Ti želiš, a koju je za cijeli svijet obavio Kristov namjesnik na zemlji.

Udostoj se primiti ovu poniznu, ali iskrenu posvetu i predanje. Moja duša, moje tijelo, moj život neka bude tvoj. I pošto sam se sav Tebi posvetio, čuvaj me i brani kao svoju svojinu. Amen.

Potpuno predanje Isusu po Mariji

Tvoj sam sav i sve moje pripada Tebi moj ljubljani Isuse, po Mariji tvojoj Presvetoj Majci
(Sv. Marija Grignon Montfort)

Posvetna molitva obitelji Prečistom Srcu Marijinu

Marijo, Majko Božja i majko naša, evo Ti se ovdje sabrana obitelj danas svečano posvećuje, da Ti u ovoj kući vladaš prisutnošću slike Prečistog Srca među nama, tvojom materinskom zaštitom, tvojim duhom, uzorom svih obiteljskih kreposti.

Učini, da u ovoj obitelji kao i u onoj u Nazaretu vlada red u zapovijedanju i slušanju, ćudorednost u mišljenju i društvenom životu prema zakonima Božjim: da svatko vjerno vrši svoje dužnosti, da se svi međusobno ljube, žrtvujući svoje lagodnosti, da se u ovoj obitelji vrše djela pobožnosti i zakoni sv. vjere kao i majke Crkve.

Neka iz tvog djevičanskog Srca, posrednika svih milosti, siđe na nas onaj svrhunaravni život, koji nam jedini može dati, da okusimo mir na zemlji, a da u nebu budu ponovno sjedinjeni svi članovi ove obitelji.

Naša molitva sjedinjuje se s onom molitvom, koja se stalno izliva iz tvog materinskog Srca pred prijestolje Isusa Krista, Sina tvoga.

Posvećujući se tvome Prečistom Srcu, obećavamo Ti, da ćemo tako živjeti, da Te nikada ne uvrijedimo, nego da zadovoljavamo za uvrede, koje Ti nanose mnoge obitelji.

Neka ova obitelj bude posve tvoja i neka ona bude malo kraljevstvo tvog Srca i Srca Isusova. Amen.

Posvetna molitva svijeta Prečistom Srcu Marijinu

(Koji je obavio sv. Otac Papa 31. X. 1942.)

(Oprosti: Sv. Otac Papa podijelio je: 1. Tri godine onima koji pobožno izmole molitvu, 2. Potpuni oprost jednom u mjesecu pod običnim uvjetima (sv. ispovijed i pričest), onima koji ju mole svaki dan.)

Kraljice Presvete Krunice, Pomoćnice kršćana, utočište roda ljudskoga, pobjednice u svim bojama Božjim! Ponizno padamo pred prijestolje tvoje, uvjereni, da ćemo postići milosrđe i primiti milost i posebnu pomoć i obranu u sadašnjim nevoljama, ne radi naših zasluga, nego jedino radi neizmjerne dobrote tvoga majčinskog Srca. U ovom žalosnom času ljudske povijesti Tebi, tvome neokaljanom Srcu predajemo se i posvećujemo, ne samo u zajednici s Otajstvenim Tijelom tvoga Isusa, svetom Crkvom, koja trpi i krvari na tolikim stranama i na tolike načine ražaloščena, nego također sa čitavim svijetom, rastrganim divljom neslogom i raspaljenim požarom mržnje, što je sve žrtva vlastite opaćine. Neka Te ganu tolike ruševine, tjelesne i duševne; tolike boli, tolike stiske otaca i majki, zaručnika, braće, nevine djece, toliki životi ugašeni u cvijetu mladosti; tolika tjelesa rastrgana u groznoj klaonici; tolike duše, koje se muče i izdišu, tolike, koje su u pogibelji, da se zauvijek izgube! Isprosi nam od Boga mir, Ti, o Majko milosrđa! A prije svega isprosi nam one milosti, koje mogu za čas obratiti ljudska srca, one milosti, koje pripremaju, donose i osiguravaju mir! Kraljice mira, moli za nas i podaj zaraćenom svijetu mir, za kojim narodi uzdišu, mir u istini, u pravdi, u ljubavi Kristovoj. Podaj mu mir oružja i mir duša, da se u stalnosti poretka širi kraljevstvo Božje. Pruži svoju zaštitu nevjernicima kao i onima, koji još sjede u sjeni smrtnoj; udijeli im mir i učini, da im se rodi Sunce istine, te da uzmognu pred jedinim Spasiteljem svijeta zajedno s nama ponavljati: «Slava Bogu na visini, i mir ljudima na zemlji, koji su dobre volje!» (Luk. 2, 14). Podaj mir narodima, podijeljenim zabludom i neslogom, a napose onima, koji ispovijedaju posebnu pobožnost prema Tebi, i kod kojih nije bilo kuće, gdje se nije poštivala tvoja časna slika (danas možda sakrivena i spremljena za bolje dane), i privedi ih u jedini ovčinjak Kristov, pod jedinim i pravim pastirom. Isprosi mir i potpunu slobodu svetoj Crkvi Božjoj; zaustavi poplavu novoga poganstva, koje se sve više širi; podržavaj u vjernicima ljubav k čistoći, kršćanski život i apostolski žar, da se poveća zaslugama i brojem narod onih, koji služe Bogu. Konačno, kako su Srca tvoga Isusa bili posvećeni Crkva i sav ljudski rod, da bi im Ono, u koje su polagali svu nadu, bilo znamen i zalag pobjede i spasenja, tako se isto mi zauvijek posvećujemo Tebi, tvome neokaljanome Srcu, o Majko naša i Kraljice svijeta, da tvoja ljubav i zaštita pospješi proslavu kraljevstva Božjega, i svi narodi, pomireni među sobom i s Bogom, nazivaju Blaženom Tebe i s Tobom, od jednoga kraja zemlje do drugoga, zapjevaju vječni «Magnificat» slave, ljubavi, zahvalnosti Srcu Isusovu, u kojem jedino mogu naći Istinu, Život i Mir.

Litanije Prečistom Srcu Marijinu

(za privatnu uporabu)

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se!

Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, Bože, smiluj nam se!

Sine, otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se!

Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se!

Moli za nas!

Srce Marijino, bez istočnoga grijeha začeto,
 Srce Marijino, od svakoga osobnoga grijeha čisto,
 Srce Marijino, svake kreposti i milosti puno,
 Srce Marijino, pravilo svetosti,
 Srce Marijino, što je po tajanstvenom navješćenju postalo stanom Božjim,
 Srce Marijino, što je po tajanstvenom pohodu obasuto novim milostima,
 Srce Marijino, što te je najuža prisutnost utjelovljene Riječi devet mjeseci veselila,
 Srce Marijino, što je u porodu Isusa, Sina tvoga, neizrecivim veseljem natopljeno,
 Srce Marijino, što je u prikazanju Sina tvoga u hramu, po Šimunovu proročanstvu, mačem boli probodeno,
 Srce Marijino, što je zbog izgubljenog za tri dana Isusa jako rascviljeno,
 Srce Marijino, što je radi nađenog Isusa neopisivo razveseljeno,
 Srce Marijino, što je zbog rastanka Isusova jako ražalošćeno,
 Srce Marijino, što je zbog tuge Sina svoga u Maslinskom vrtu jako rastuženo,
 Srce Marijino, što je u šibanju nevinog Isusa isto tolikim udarcima ranjeno,
 Srce Marijino, šiljcima trnove krune izbodeno,
 Srce Marijino, bremenom Križa opterećeno,
 Srce Marijino, s raspetim Sinom također na križ pribijeno,
 Srce Marijino, što je svih Isusovih muka posebice dionikom bilo,
 Srce Marijino, što je u smrti Sina svoga blizu križa morem muka obliveno,
 Srce Marijino, s mrtvim Isusom skupa pokopano,
 Srce Marijino, zbog tolikih grijeha ljudskih prežalosno,
 Srce Marijino, što je u uskrsnuću od radosti opet oživjelo,
 Srce Marijino, što je u uzašašću Isusovu neizrecivom slašću napunjeno,
 Srce Marijino, što je u silasku Duha Svetoga novim obiljem milosti obasuto,
 Srce Marijino, što je u slavnom uznesenju tvojem nad sve blažene duhove uzvišeno,
 Srce Marijino, uzroče naše radosti,
 Srce Marijino, zdravlje bolesnika,
 Srce Marijino, utjeho svih nevoljnika,
 Srce Marijino, utočište grešnika,
 Srce Marijino, ufanja i slatka obrano tvojih vjernika,
 Srce Marijino, jakosti umirućih,
 Srce Marijino, rashlado duša u Čistilištu,
 Srce Marijino, štite vojujuće Crkve,
 Srce Marijino, radosti Anđela i Svetih,
 Srce Marijino, stane Duha Svetoga,
 Srce Marijino, milino Isusa, Sina svoga,
 Srce Marijino, srce po Srcu vječnoga Oca,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, oprostí nam, Gospodine!
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, usliši nas, Gospodine!
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, smiluj nam se!
 Učini, da budemo dostojni hvaliti Srce tvoje, Djevice Marijo!
 Daj mi jakosti protiv neprijatelja tvojih!

Pomolimo se!

Svemogući vječni Bože, koji si u Srcu Blažene Djevice Marije pripravio dostojan stan Duhu Svetomu; dopusti milostivo, da spomen prečistog joj Srca pobožnim sjećanjem spominjući, po tvojem Srcu živjeti uzmožemo. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Spomeni se, draga naša Gospo od Presvetog Srca, svoje čudnovate moći, koju imaš nad Srcem klanjanja vrijednoga Sina svoga. Uzdajući se posve u tvoje zasluge, dolazim k tebi s molbom, da me uzmeš u svoju zaštitu. O Marijo, koja sve možeš kod Srca Isusova, kod Srca, koje je izvor svih milosti, a koje nam ti možeš po svojoj volji otvoriti, da ljudima blago ljubavi i milosrđa, svjetla i spasa udijeli, daj mi, molim te, milost, za koju te vruće molim. Ne, ti me ne možeš odbiti, jer si moja Majka, o draga naša Gospo od Presvetog Srca, primi milostivo moju molbu i dostoj se uslišati je.

Molitva Pija XII. za mir

Oče naš, koji si na nebesima, o Bože, zaštitniče naš, baci svoj pogled na Krista, Sina svoga! Pogledaj na rane njegove, što ih je otvorila njegova ljubav prema nama i poslušnost prema Tebi! Po njima htio je biti naš posrednik i zagovornik u svakoj našoj nevolji.

O Isuse, Spasitelju naš! Moli za nas kod svoga i našega Oca nebeskoga! Moli za našu Crkvu i za sve ljude, koje si otkupio svojom krvlju!

O Kralju mira! O Kneže mira! Ti imaš ključeve života i smrti. Daj mir i vječni pokoj dušama svih vjernika, koji izginuše u vrtlogu ovoga rata, poznatima i nepoznatima, oplakivanima i zaboravljenima! Daj mir i vječni pokoj onima, koji su pokopani pod ruševinama razorenih gradova i sela, ili na krvavim bojnim poljanama, ili u dubinama dolina i valovima mora! Neka na njihove bolove siđe tvoja prečista Krv, da očisti njihove haljine i da ih učini dostojnima tvojega blaženoga lica!

Ti si ljubazni tješitelju nesretnika, zaplakao s Martom i Marijom i tješio ih radi smrti njihova brata, Ti udijeli mir, predanje i pomoć bijednicima, koje su ratne nevolje bacile u bijedu i žalost, udijeli izbjeglicama iz domovine, prognanicima, zarobljenicima i ranjenima, koji se svi ufaju u Tebe!

Osuši suze tolikim suprugama i majkama, tolikim sirotama i obiteljima, tolikim ostavljenima. Osuši sakrivene suze, koje padaju na kruh, što ga s tugom jedu iza dugog gladovanja, u studenim kolibicama! Osuši suze, koje padaju na kruh, što se dijeli djeci, kada dođu pred tvoje oltare u skromnoj crkvi, da se mole za oca ili starijeg brata, koji je možda poginuo, možda osakaćen, možda izgubljen! Utješi sve nebeskim darovima i onom plodonosnom ljubavlju, koja donosi pomoć i olakšicu, a koju Ti znaš uliti u plemenita srca, koja u gladnima i nesretnima gledaju svoju braću i u njima ljube tvoju sliku! Podaj borcima, koji junački vrše svoju dužnost, da za obranu domovine prinose najveću žrtvu, podaj njima onaj plemeniti osjećaj čovječnosti, koji ni u kojem slučaju ne učini drugima nešto, što ne bi htio, da se učini njemu i njegovu narodu. (Mt. 7, 12).

O Gospodine, neka zavlada cijelim svijetom ljubav tvojega Svetoga Duha i neka se vrati među narode mir u slozi i pravednosti. Neka tvoje blago i milosrdno Srce usliši molitve naše! Neka Te učine milostivim svete Mise, što ih prinosi tvojemu Ocu nebeskomu čitava Crkva, Zaručnica tvoja, preko Tebe samoga, koji si svećenik i Žrtva zauvijek.

Govori Ti srcima ljudi! Ti imaš riječi koje prodiru i potresaju srca, koje razveseljuju duh, smiruju srdžbu, trnu mržnju i osvetu. Reci onu riječ, koja utišava oluje, koja ozdravlja bolesne, koja je svijetlo slijepima i sluh gluhima i život mrtvima!

Mir među ljudima, kako ga Ti hoćeš, mrtav je. Probudi ga, o Božanski pobjedniče smrti! I po Tebi neka se opet smire zemlja i more!

Učini, da prestanu oluje na nebu, koje danju i noću rigaju smrt i uništenje na goloruko pučanstvo! Neka pravednost s kršćanskom ljubavlju sve izjednači tako, da se ukloni svaka nepravda, da se pravo opet uspostavi, da ugasne svaka nesloga i svaka mržnja u dušama!

Neka pravi, uređeni i trajni mir opet oživi, koji će sve narode pobratiti u jednoj obitelji pod tvojom moćnom zaštitom. Amen.